

Zarzuty i główne argumenty

Wspólnota Europejska reprezentowana przez Komisję zawarła w dniu 12 grudnia 1995 r. z pozwaną umowę BRPR-CT95-0099. Umowa dotyczyła projektu poprawy zabezpieczenia jakości i metod zaciskania napiętych przewodów elektrycznych. Umowa ta i projekt miały miejsce w ramach specjalnego programu badań, rozwoju technologicznego i prezentacji w dziedzinie technologii przemysłowych i materiałowych (¹).

Po wykonaniu umowy miała miejsce kontrola realizacji umowy przez pozwaną. W oparciu o wyniki tej kontroli Komisja postanowiła zgodnie z warunkami ogólnymi umowy zażądać zwrotu części wypłaconych kwot.

(¹) Decyzja Rady 94/571/WE z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie przyjęcia specjalnego programu badań, rozwoju technologicznego i prezentacji w dziedzinie technologii przemysłowych i materiałowych (1994-1998) (Dz.U. L 222, str. 19).

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2008 r. — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung przeciwko Komisji**(Sprawa T-171/08)**

(2008/C 171/82)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung e.V. (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat U. Claus)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 października 2007 r. w formie pisma z dnia 7 marca 2008 r. potwierdzającej akceptację wypłaty kwoty w wysokości 9 215,20 EUR w kontekście projektu „Uchodźcy w UE będący ofiarami traumy psychologicznej” na podstawie „Grant Agreement JAI/2004/ERF/073” w zakresie, w jakim stronie skarżącej odmówiono wypłaty kwoty przewyższającej sumę 9 215,20 EUR
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W maju 2005 r. strona skarżąca i Komisja podpisały porozumienie w sprawie wsparcia projektu ze środków Europejskiego Funduszu Uchodźców. Pismem z dnia 30 października 2007 r., potwierdzonym pismem z dnia 7 marca 2008 r., strona

pozwana przesłała stronie skarżącej poprawiony wykaz wypłat, jakie wciąż powinny zostać dokonane na rzecz strony skarżącej, gdzie część kosztów strony skarżącej została uznana za niekwalifikującą się do wsparcia. Strona skarżąca wniosła niniejszą skargę na pismo Komisji z dnia 7 marca 2008 r.

Strona skarżąca utrzymuje na poparcie swojej skargi, że zaskarżona decyzja narusza obowiązek uzasadnienia, ponieważ strona pozwana zmieniała motywy swojej decyzji przy wielu okazjach. Ponadto naruszona została podstawowa zasada prawa do sprawiedliwego procesu. Wreszcie okoliczności sprawy zostały ocenione w sposób niezgodny z uregulowaniami Grant Agreement oraz z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2008 r. — Messe Düsseldorf przeciwko OHIM — Canon Communications (MEDTEC)**(Sprawa T-173/08)**

(2008/C 171/83)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Messe Düsseldorf GmbH (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat I. Friedhoff)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Canon Communications LLC (Los Angeles, Stany Zjednoczone)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 marca 2008 r. w sprawie R 0989/2005-1; oraz
- obciążenie OHIM lub uczestnika postępowania przed Izbą Odwoławczą kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Uczestnik postępowania przed Izbą Odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „MEDTEC” zgłoszony dla towarów i usług z klas 16, 35 i 41 — zgłoszenie nr 2 885 853

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeczności: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy słowny znak towarowy „Metec” zarejestrowany dla towarów i usług z klas 16, 35, 37, 38, 41 i 42; międzynarodowy słowny znak towarowy „Metec” zarejestrowany dla towarów i usług z klas 16, 35, 37, 38, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w stosunku do wszystkich towarów i usług

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i odrzucenie sprzeciwu w całości

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza niesłusznie dopuściła odwołanie i orzekła, że rozpatrywane znaki nie są podobne; naruszenie art. 62 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza wydała decyzje na podstawie okoliczności faktycznych, które nie były przedmiotem odwołania.

Skarga wniesiona w dniu 9 maja 2008 r. — Infeurope przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-176/08)

(2008/C 171/84)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Infeurope SA (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: O. Mader, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, iż Komisja Europejska nie stwierdziła nieważności decyzji o przyznaniu umów ramowych przez OHIM w ramach procedury przetargowej AO/042/05 dla rynku usług w zakresie konserwacji oprogramowania;
 - stwierdzenie, iż Komisja Europejska nie rozwiązała umów szczegółowych zawartych na podstawie tychże umów ramowych;
 - obciążenie Komisji Europejskiej zapłatą na rzecz skarżącej kwoty 37 002 EUR wraz z odsetkami w wysokości 4 % od kwoty 31 650 EUR licząc od dnia 29 sierpnia 2006 r. oraz odsetkami w wysokości 4 % od kwoty 1 702 EUR licząc od dnia 3 maja 2008 r.; odpowiednio z odsetkami w wysokości 8 % od kwoty 37 002 EUR licząc od dnia wydania wyroku;
- obciążenie Komisji Europejskiej zapłatą na rzecz skarżącej kwoty 1 209 037 EUR wraz z odsetkami w wysokości 4 % licząc od dnia 3 maja 2008 r. i odpowiednio 8 % licząc od dnia wydania wyroku;
 - nakazanie Komisji Europejskiej przedstawienia pewnych dokumentów związanych z postępowaniem dotyczącym oceny ofert;
 - obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca zwraca się do Sądu o stwierdzenie, iż Komisja nie stwierdziła nieważności decyzji wydanej przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) o przyznaniu licznych umów ramowych na świadczenia usług konserwacji oprogramowania komputerowego w ramach uruchomionej przez OHIM procedury przetargowej AO/042/05 „E-Alicante: konserwacja oprogramowania związanego z systemami głównej działalności OHIM” ⁽¹⁾ oraz że nie rozwiązała ona odpowiadających temu umów szczegółowych zawartych na podstawie tychże umów ramowych

Skarżąca twierdzi, iż procedura udzielania zamówień jak i wykonanie umów szczegółowych w następstwie udzielenia zamówienia dotknięte są poważnymi nieprawidłowościami takimi jak nieprawidłowe kryteria udzielania zamówień, niewłaściwy skład komitetu oceniającego, fakt, iż zamówienie zostało udzielone po upływie terminu składania ofert oraz fakt, iż OHIM zaakceptował różne ważne zmiany w warunkach umów szczegółowych.

Skarżąca podnosi, iż OHIM naruszył jako instytucja zamawiająca zasady równego traktowania, przejrzystości i dobrej administracji oraz nadużył instrumentu prawnego umów ramowych. Urząd naruszył ponadto kilka przepisów rozporządzenia finansowego ⁽²⁾.

Skarżąca utrzymuje, iż Komisja jako organ kontrolujący OHIM ⁽³⁾ nie podjęła odpowiednich działań wobec tych nieprawidłowości. Skarżąca podnosi, iż zakres uznania, jakim dysponuje Komisja w przedmiocie podjęcia bądź nie podjęcia działań wobec naruszeń prawa i przywrócenia stanu zgodnego z prawem ogranicza się do zera i sprowadza się zatem do obowiązku działania.

Ponadto skarżąca domaga się naprawienia szkody, jaką poniosła w wyniku nieprawidłowości występujących w teście procedurze udzielania zamówień i jej późniejszego wprowadzenia w życie.

⁽¹⁾ Suplement do Dz.U. 135-144019.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, Dz. U. L 248, str. 1.

⁽³⁾ Artykuł VI.4.2) ogłoszenia o zamówieniu dotyczący postępowania odwoławczego odsyła do art. 118 rozporządzenia (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. Dz 11, str. 1) który stanowi „Zgłoszenia do Komisji dokonuje się w ciągu jednego miesiąca od dnia, w którym zainteresowana strona dowiedziała się o danej czynności”.